

межъ къмъ всемирна любовъ, който остава най-висшия идеалъ на човѣшкото сѣществуване.

Идеи или чувства управляватъ свѣта? Това е класически и централенъ въпросъ въ психо социалнитѣ изучвания. Едно напълно задоволително решение до сега никой социологъ и мислителъ не му е далъ. Защото не може да се постави очертана, строга граница между идеи отъ една страна и чувства и инстинкти — отъ друга. Това сж нѣща преплетени, премѣсени, вѣчно съпровождащи се едни други, вѣчно приливащи се едни въ други; откриващи, съдържащи, резюмиращи, по начини видимо различни, едни и сжщи въ основата си душевни състояния.

Разбира се, че чувствата сж по-непосредственъ двигателъ въ дѣлата. Идеитѣ, за това, трѣбва, въ приложението си, да си служатъ съ чувствата, като предварително ги спечелватъ.

Странно ни се вижда, — и все пакъ това е така — когато се твърди, че идеитѣ произтичатъ отъ инстинкти и чувства и че въ своята еволюция тѣ се механизиратъ, ставатъ пакъ инстинктъ. Bergson е наистина много убедителенъ, когато говори това. Когато идеитѣ не говорятъ нищо на инстинктитѣ и чувствата, тѣ оставатъ пусти и безплодни. И наистина, колкото и възвишени да сж идеитѣ на едно лице или на едно общество, ако тѣ не потърсятъ въ своето приложение въздействието и сѣдействието на чувствата, добива се онова душевно противоречие, което така често срещаме въ човѣка: проповѣждане на благородни идеи при низостъ и грубостъ въ душата и характера.

Въ сжщностъ това е тѣй малко чудно, понеже всичко онова душевно, което има осно-